

държави. Ний непрестанаме да се стрѣмимъ въ продължение на двѣ години да склонимъ Портата на преобразования които би могли да покровителствуватъ християнитѣ въ Босна, Ерцеговина и България отъ произвола на мѣстнитѣ власти. Извършването на тия преобразования е истичало отъ предишнитѣ задължения тържественно приети отъ Портата предъ лицето на Европа. Нашитѣ усилия поддържани отъ съвокупнитѣ наставления на другитѣ правителства, неприведохъ обаче, къмъ исканата цѣль. Портата остана непреклонна въ своето рѣшително отказване отъ всяко дѣйствително обезпечение на безопасността за своитѣ християнски подданници и отхвърли постановленията на цариградската конференция. Като желяехме да опитаме всички възможни средства за съглашение, ний предложихме на другитѣ кабинети да се състави особенъ протоколъ, въ който да се внескътъ най-сжщественитѣ постановления на цариградската конференция и да се призове турското правителство да се присъедини на този международенъ актъ, изражающъ крайния предѣлъ на нашитѣ миролюбиви искания. Въ ожиданията ни не се оправдахъ: Портата не даде внимание на единодушното желание на християнска Европа и не прие изложенитѣ въ протокола заключения.

„Като исчерпахме до край нашего миролюбие, ний сме принудени отъ високомѣрното упорство на Портата да пристѣпимъ къмъ повече рѣшителни дѣйствия. Това изисква и чувството на справедливостта и чувството на собственото наше достоинство. Турция съ своето отказване ни поставя въ необходимостта да се обърнемъ къмъ силата на оржжието. Дълбоко проникнати отъ убѣждение въ правата на нашего дѣло, ний, въ смирено упование на помощта и милосердието на Всевишния, обявяваме на всички наши вѣрно подданници, че е дошло врѣмето на което единодушно се отзва цѣла Руссия. Ний изразихме намѣрение да дѣйствуваме самостоятелно, когато сметемъ това за нужно и когато честта на Руссия поиска това. Сега, като призоваваме благословението Божие за доблѣтната наша войска, Ний ѝ повеляваме да встъпи въ предѣлитѣ на Турция.“

Издаденъ въ Кишиневъ, на Априлий 12 день 1877 год. отъ Р. Х., а отъ нашето царуване двадесетъ и трета година. на оригинала съ собственна рѣчка на Н. И. Величество, подписанъ:

Александръ.